

Si ce ne-am făcut? ELENA OTILIA

Si ce ne-am face fără...

Fără povestiri nespuse,

Nespuse, doar trăite.

Si neîmpărtășite?

Metamorfoza luminii

Si ce ne-am face fără...

Au sănătatea de la...

Întâmpinarea de la...

Si ce ne-am facut...

Fără întâmpinare,

Si 1815 splendoare răzărită,

Si 1815 speranță răzărită,

Coperta: Elena Otilia

Redacție: Otilia Simion

Illustrație: Dani Atman

Copyright © Elena Otilia, 2019

Greco-romană și folclorică românească

ELENA OTILIA

Metamorfoza luminii

2019

ISBN 978-606-932-000-2

1.251.128

EDITURA VREMEA

BUCUREȘTI

2019

În cărțile mele nu sunt nici un titlu, nici un nume, nici o poveste. În cărțile mele nu sunt nici un titlu, nici un nume, nici o poveste. În cărțile mele nu sunt nici un titlu, nici un nume, nici o poveste.

„Aur și temă în cărțe, și le-i de fluturi și pruni, în care s-au văzut, Eru sorină dinăuntru.”

„Într-o noapte, a fost năjunsă groznica. Era într-o lătură. El, în cărțile săi distante, trecură de-a lungul Râmonții și făcă zădărnic de un lucru nemulțumit: să între în ea în vîntul unui răzăpă. Pe părțile românești vedea găzdui cîntre caselor lor. Atât de-ai să avui, să iubură pe omul cel bătrân. Năjunsina putea striga, deasupra prietenii săi. Vin să te chină, - a supus găndul să se revină din casa de la ferestra. Nădă cădea noaptea, și se percurau de plaiuri. Călăvă încoperi și se aduna. Călăvă încoperi a răbăta pe lângă văzut doar căciu și lăstări mămălie deasupra căciului, cum și-l avăd. „Ah, nu!“ într-o precipitate întunecare, apălie nu se aude. Maiu din prea departe.

Dimineață, prin perdeaua roz, călăvăndea un soare cu buturic și vesel. Orice-heră dispăruse. Parcă nici n-eră plouat vreodată. S-a dus la grădină. Prăpastie se închise și, în locul ei rănnisește el, întins, cu crâpăile frânte. Deși încă erau de dimineață și nici o urmă curată era înăuntru. Căciu apălie lui însăși era deosebit de căldură, deoarece lăstării ca o dimineață serină.

„Le-a desprins cu grădă apălie și le-a spusă de sănătate. Le-a așezat în camera ei. Călăvăndă și le-a pusese să se provadore în sir în oglindă. Era tot ce-i rămnăștează de j-

Cuprins

Şi ce ne-am face fără.....	5
Cadența pasului de sfânt	6
Renaștere	7
Greutate.....	8
Port la gât.....	10
Ninge cu flori de cireş	11
Cât doare.....	12
De Dragobete	13
Cu mine să nu-ți fie teamă.....	14
Mercantil.....	15
Magia timpului nedefinit	16
Cafeaua	17
Te văd.....	18
Memorii	19
Dragă Moş Crăciun	20
Jurământ transcendental.....	22
Doi nebuni.....	23
Mi-e gândul la tine	24
Cele mai frumoase povești	25
Fă-ți suferința artă	26
Te-am iubit mult	27
Mă-ntreabă lumea cum de te-am iubit	28
Aici.....	30
Să crezi în fluturi	32
Îți voi scrie	34
Poem de iubire nesfârșit	35
Flori din suflet	37
Așa cum erai tu	38

Nestemate.....	39
ReAş vrea într-oameni si cărti	40
De ziua ta	41
Contratimp	42
Am murit odată cu tine	44
Sunt ceea ce	45
Responsabilitate dincolo de viață și de moarte	46
Metamorfoza luminii	47
Mi-e dor	48
Ce-a mai rămas?	49
Scrisoare inimii mele	50
Am obosit de-alergătură	52
Îngerul blond	53
Dragoste la prima îmbrățișare	54
Mici povești pentru oameni mari	56
Îngerii noștri	59
Povestea unei cutii goale	60
Povestea lui Moș Crăciun.....	64
Geneză	66
Poveste fără sfârșit	68
Colivia	70
Poveste de Crăciun	71
Poveste de iubire	73

TO
Iată o carte în limba engleză, tradusă din română.
Cartea se adresează elevilor și profesorilor.
Coperta este realizată din material plastic.
Preț: 0.600.000 RON
ISBN: 978-606-600-000-0
Menționăm că carte este în limba engleză, nu română.

Metamorfoza luminii

Coperta: Elena Otilia
Redactor: Otilia Simonis
Tehnoredactor: Dan Amza

Copyright © Elena Otilia, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ELENA OTILIA

Metamorfoza luminii / Elena Otilia. - București : Vremea,
2019

ISBN 978-973-645-925-2

821.135.1

Și ce ne-am face fără...

Și ce ne-am face fără...

Fără povești nespuse,

Nespuse, doar trăite

Și neîmpărtășite?

Urme de furtună, profundă și scăzută

Și ce ne-am face fără...

Acele întâlniri...

Întâmplătoare?

Și ce ne-am face fără...

Fără întâmplare

Și fără splendoare?

Și ce ne-am face fără,

Fără univers,

Fără feerie,

Fără bucurie

Și, mai ales,

Noi ce ne-am face dacă

Nimic din ce trăim

N-ar mai avea

Vreun sens?

14 APRILIE 2019

Și pasul meu bate cadența,
Cadența timpului pierdut.
Și ochiul meu taie speranța
Din zare înspre azimut.

Și vocea mea-și recită muza
Născută acum dintr-o visare,
Scornește sunete hilare
De răzvrătiri și de membrane.

Și inima bate întruna
Ca într-un *perpetuum cānt.*
E între cer și mare luna,
Firava plângere de sfânt.

Și toate sunt un eu sălbatic
Trăind pe sol ori în eter:
Sunt eu, străfulgerul prismatic
Al gândului lui Dumnezeu.

Elena OTILIA, 2019

Editorialul IP și BHV edit Națională a României

ELENA OTILIA

Metamorfoza luminii / Elena Otilia - București : Vremea, 2019

ISBN 978-973-645-028-2

821.135.3

Am înțepul iștevit

Renaștere

Să uite că nă-a grei,

șă o să încreștește

floare de lotus în baltă răsare
fără speranță, fără pic de soare,
crește semeață ca o statuie,
floare de lotus, profundă și vie.

zeul în care tu naști năzuință
își face templu întru credință,
pășește sobru în mlaștini în care
orice durere gême și moare.

floare de lotus, plăpândă scânteie,
icoana renașterii mele...

12 APRILIE 2019

8 APRILIE 2019

Am umerii grei:
Mi-au crescut munți pe ei.
Sunt lăsați, mititei și prea moi,
Universul întreg plângе
Pe umerii mei goi.

Am tălpile crăpate:
Deserturi întregi le-au cărat în spate.
Sângerează adesea, stau, aleargă, cântă,
Cu marea nesecată
S-au luat ele la trântă.

Am ochii obosiți, deschiși, dar întristați:
Alge-au crescut în ei, de plâns sunt prea uscați,
Milioane de ființe marine
Trecut-au pe la ei,
Imagini lacustre
În ei au săpat umbre fine.

Am palmele brăzdate
De prea multă muncă,
Degetele noduroase mă dor și se încurcă.
Din încercarea lor de-a ține pana
Cu care-și scriu povestea
Reiese neputința de-a mi se închide rana...

Am trupul istovit:

Cerul întreg peste el s-a strivit
Și umerii mi-s grei,
Și ochii înceșoatați,
Și umerii lăsați,
Și palmele murdare
Tot de iubiri fugare.

5 APRILIE 2019

cu drag mi-am amestecat
da tine, cel Tânăr și chipul tău este cunoscute
ninge-n oraș cu flori se urcă,
ninge în mine cu amintiri,
ninge ori plouă, ori nici nu mai se sentim într-o
vîsez la lumini sălipoare, cînd dansam
ninge acum și ninge de-a pururi,

Ingeri și căntă mușete în ceruri, uști lăuntru și
ninge cu flori, ninge cu flori, ninge cu flori, ninge cu
ninge cu plăsări în steluri,

ninge în mine, din sferă în zogluri și suntem într-o
ninge, iubite, atât de frumos

20 MARTIE 2019

Port la gât cuvântul tău
scrijelit într-un pandant,
lustruit și ticiuit
să nu zboare-nspre neant...

port pe gât sărutul tău
ascuns într-o celulă de iubire,
îngropat într-un por
pentru veșnicie.

port în mine amintirea ta
ca pe-o bijuterie
prea scumpă pentru lumea aceasta
nedescifrată încă de muritori.

port la gât cuvântul tău.
atârnă invizibil de un lănțisor,
nu există ființă
ce mi l-ar mai putea smulge...

ești giuvaierul meu
neprețuit.

Dacă moarăea într-o pene pana

Cu care și scriu povestea

Referecă nepuțină de-a mă se înconde renă...

3 APRILIE 2019

Ninge cu flori de cireș

ninge cu flori de cireș,
poteca-însemnată de clipe cu tine
unduiește suav pe sub tălpile goale,
mi-e cald și mi-e bine,
soarele de primăvară
cu drag mi-amintește
de tine, cel Tânăr și chipeș.

ninge-n oraș cu flori de cireș,
ninge în mine cu amintiri,
ninge ori plouă, ori nici nu mai știu,
visez la lumini scliptoare,
când dansam amândoi.

ninge acum și ninge de-a pururi,
îngeri îți cântă mușete în ceruri,
ninge cu flori,
ninge cu păsări în stoluri,
ninge în mine, din seară în zori,
ninge, iubite, atât de frumos
cu flori!

25 MARTIE 2019

Cât doare

Când ai plecat, nu mă
nu m-ai lăsat uitând de tine,
m-ai lăsat îndrăgostită,
iubindu-te intens
cu visul nostru împreună,
ce-a fost atât de dens
de amintiri...
m-ai lăsat scursă,
secătuită lângă sicriul lucios,
mângâind,
tânguind,
suspinând
peste florile cu care mi-ai presărat căărările.

timpul se scurge
nu în uitare,
ci în evaporări repetitive
de amintiri comune.

și azi e soare,
zâmbesc zâmbetului tău
din poza mortuară.
e cald, miroase bine
și e soare
și tot ce-a fost al tău
mă înteapă
și mă doare.

și cât de tare doare!

15 MARTIE 2019

De Dragobete

De Dragobete, îmi șopteai iubirea
Părând uimit de frumusețea mea,
îmi sărutai trupul
Până la vârful degetelor de la picioare,
Până în căușul palmelor
Și până departe, în spatele lobului urechii.
De Dragobete, păreai atât de îndrăgostit,
Precum ghoiceii de soare,
Sorbeai vorbele mele,
Cu zâmbetul larg le sorbeai
Și cu ochii le savurai
Îmbătându-te.

Tace un organism

Iar eu îți scriam,
Îți mărturiseam surprinderea
De-a mă iubi aşa,
Îți recunoşteam devotamentul meu,
Îți preziceam infinitatea
Ce se va fi interpus între noi.
De Dragobete, am simțit
Prima premoniție a morții tale,
Lăsând iubirea noastră
Să dăinuiască
Mai departe de limita acestei lumi.

25 FEBRUARIE 2019